

P.Z. br. 239

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-12/81
URBROJ: 50301-04/12-26-8

Zagreb, 30. travnja 2026.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR

04-05-2026

711-01/25-01/2

65

50-26-4

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o sudovima za mladež (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) – mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 711-01/25-01/2, URBROJ: 65-25-3, od 17. prosinca 2025.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjeni Zakona o sudovima za mladež (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o sudovima za mladež (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru, aktom od 15. prosinca 2025., iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlaže se izmjena članka 8. Zakona o sudovima za mladež („Narodne novine“, br. 84/11., 143/12., 148/13., 56/15. i 126/19.) kojim se propisuje izbor odgojne mjere na način da se propiše da će sud, pri odabiru odgojne mjere, uzeti u obzir prirodu i težinu počinjenog djela, uzrast maloljetnika, njegove osobne prilike, stupanj razvijenosti i mogućnost utjecaja odgojnih mjera, a ako maloljetnik počini nasilno ponašanje kojim je nanesena tjelesna ozljeda, propisuje se dužnost suda da razmotri primjenu institucionalne odgojne mjere, i to upućivanjem u disciplinski centar, odgojnu ustanovu, odgojni zavod ili posebnu odgojnu ustanovu. Nadalje, predlaže se obvezno izricanje jedne od navedenih institucionalnih odgojnih mjera ako maloljetnik ponovi nasilno ponašanje u roku od 12 mjeseci, osim ako bi takva mjera očito bila nerazmjerna okolnostima slučaja, dok bi sud bio dužan pri izricanju mjera uzeti u obzir i okolnosti koje se odnose na roditeljsku suradnju i nadzor nad maloljetnikom.

Prema Zakonu o sudovima za mladež, svrha je odgojnih mjera da se pružanjem zaštite, brige, pomoći i nadzora te osiguranjem opće i stručne naobrazbe maloljetnog počinitelja kaznenog djela utječe na njegov odgoj, razvijanje njegove cjelokupne ličnosti i

Hs**NP*711-01/25-01/2*50-26-4**Hs

jačanje njegove osobne odgovornosti radi suzdržavanja od ponovnog činjenja kaznenih djela, stoga u odnosu na predložene izmjene ukazujemo kako je prilikom odabira odgojne mjere koja će se primijeniti u konkretnom slučaju potrebno poštivati načelo individualizacije kazne, kao i načelo razmjernosti proklamirano Ustavom Republike Hrvatske prema kojemu „svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju“. Nadalje, predloženom izmjenom odredbe članka 8. Zakona o sudovima za mladež bio bi sužen opseg okolnosti koje će sud uzeti u obzir prilikom izbora odgojne mjere, odnosno ista ne bi sadržavala pobude iz kojih je i okolnosti u kojima je djelo počinjeno, ponašanje nakon počinjenog djela, pokušaj da se spriječi nastupanje štetne posljedice, ako je moguće, nastojanje da se popravi počinjena šteta, odnos prema oštećeniku i žrtvi, obiteljske prilike maloljetnika te prijašnje činjenje kaznenih djela ili izricanje maloljetničkih sankcija, kao i sve okolnosti koje utječu na izbor takve odgojne mjere kojom će se najbolje ostvariti svrha odgojnih mjera.

Vezano za prijedlog izmjene članka 8. Zakona o sudovima za mladež kojim se u stavku 3. propisuje obvezno izricanje institucionalnih mjera maloljetniku koji ponovi nasilno ponašanje u roku od 12 mjeseci, ukazujemo kako pojedini međunarodni dokumenti svjetskih i regionalnih organizacija koje se bave pravima maloljetnika kojima su izrečene institucionalne mjere, a među kojima se posebno ističu dokumenti Vijeća Europe, kao temeljno određenje navode kako smještaj maloljetnika u ustanovu treba koristiti samo kao krajnju mjeru, dok je prednost u praksi potrebno dati izvaninstitucionalnim mjerama.

Prema članku 7. stavcima 3. i 4. Zakona o sudovima za mladež odgojna mjera upućivanja u disciplinski centar izriče se prema maloljetniku kojeg je potrebno za kraće vrijeme izdvojiti iz njegove životne sredine i utjecati na njegovu ličnost i ponašanje kratkotrajnim i intenzivnim odgojnim tretmanom usmjerenim na razvijanje odgovornosti prema sebi i drugima, ili stvoriti osnovu za primjenu mjera pojačanog nadzora, dok se odgojne mjere upućivanja u odgojnu ustanovu, upućivanja u odgojni zavod te upućivanja u posebnu odgojnu ustanovu, kao zavodske mjere izriču kad prema maloljetniku treba poduzeti trajnije i intenzivnije odgojne mjere ili mjere liječenja uz izdvajanje iz njegove životne sredine. Važno je naglasiti da se zavodske mjere primjenjuju kao krajnje sredstvo i smiju trajati, u granicama određenim Zakonom o sudovima za mladež, samo koliko je potrebno da bi se ostvarila svrha odgojnih mjera. Stoga, predloženo rješenje povećava rizik od prekomjerne institucionalizacije djece i mladih, dok bi institucionalne mjere morale predstavljati krajnji oblik intervencije isključivo kada su iscrpljene sve druge, manje restriktivne mogućnosti. Nadalje, navedeni prijedlog vezano za obvezno izricanje jedne od institucionalnih odgojnih mjera mogao bi biti naznačen kao sustav apsolutno određene kazne koju moderno kazneno zakonodavstvo ne poznaje.

Također, predloženom izmjenom odredbe članka 8. stavka 4. Zakona o sudovima za mladež propisuje se da je pri izricanju mjera sud dužan uzeti u obzir i okolnosti koje se odnose na roditeljsku suradnju i nadzor nad maloljetnikom, iz čega proizlazi da bi se eventualna nesuradnja roditelja imala uzeti kao otegotna okolnost. Navedeno je u izričitoj suprotnosti s načelom individualizacije kazne jer bi posredno moglo dovesti do sankcioniranja maloljetnika zbog roditeljskog propuštanja ili činjenja. Napominjemo da su roditeljska prava, obveze i odgovornosti uređene Obiteljskim zakonom („Narodne novine“, br. 103/15., 98/19., 47/20., 49/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 156/23.), koji jasno propisuje mehanizme postupanja u slučaju propusta, zanemarivanja odnosno nesuradnje roditelja.

Zaključno, upitnim se ukazuje bi li predložena izmjena članka 8. Zakona o sudovima za mladež, čija je intencija rješavanje problema pretežito blažeg sankcioniranja maloljetnika u slučajevima nasilja, za koji predlagatelj smatra da postoji, dovela do namjeravanog učinka, odnosno do strožeg sankcioniranja slučajeva nasilja koje počine maloljetnici i mlade punoljetne osobe.

Slijedom navedenoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o sudovima za mladež.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Fadilu Bahović, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Ivana Crnčeca.

2
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković
ZAGREB